

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 274

гр. Стара Загора, 18.02.2026 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на осемнадесети февруари през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Даниела К. Телбизова-Янчева

Членове: Николай Ил. Уруков
Атанас Д. Атанасов

като разгледа докладваното от Николай Ил. Уруков Въззивно частно гражданско дело № 20265500500077 по описа за 2026 година

Производството е по реда на чл.274-279 от ГПК вр. с чл.248 от ГПК. Образувано е по частна жалба на „К.“ ООД, чрез Управителя Р.Т. против Определение № 2537 от 11.11.2025г., постановено по гр.д. № 3297/2024г. по описа на Районен съд - Казанлък, с което е оставена без уважение молбата от 04.09.2025г. на „К.“ ООД за изменение на Решение № 628 от 14.08.2025г., постановено по гр. д. № 3297/2025г. по описа на РС - Казанлък, в частта относно разносните като неоснователна.

Частният жалбоподател счита, че обжалваното определение е неправилно и необосновано. Моли да бъде отменено, като настоящия въззивен съд измени постановеното решение в частта за разносните.

В срока по чл.248, ал.2 от ГПК ищецът Д. М. М. чрез процесуалния си представител адв. Н.М. е представил писмен отговор, в който излага подробни съображения в подкрепа на първоинстанционното определение. Моли настоящият състав да остави без уважение депозираната частна жалба.

Въззивният съд, след като обсъди оплакванията в частната жалба, становището на въззиваемата страна и материалите от първоинстанционното дело, намери за установено фактическа страна следното:

Първоинстанционното производство е образувано по искова молба от Д. М. М. от с.К., ***, чрез пълномощник адв. Н.М. от АК - Ямбол срещу „К.“ ООД, гр. С., представлявано от Р.Н.Т., с която е предявен установителен иск с правно основание чл.26, ал.1 от ЗЗД, вр. с чл.22 вр. с чл.11, ал.1, т.10 от ЗПК.

С Решение № 628 от 14.08.2025г., постановено по гр.д. № 3297/2024г. по описа на Районен съд - Казанлък, съдът е признал за установено по предявения от Д. М. М. срещу „К.“ ООД, установителен иск, че сключения между страните Индивидуален договор за потребителски кредит № OL00106117/16.09.2024г. е нищожен на основание чл.26, ал.1 от ЗЗД и е

осъдил „К.“ ООД, гр.С. да заплати на Д. М. М. направените по настоящо делото разноски в размер на 450 лв.

В срока за обжалване на решението е постъпила Молба с вх. № 14047 от 04.09.2025г. от ответното дружество „К.“ ООД чрез Управителя Р.Т. по чл. 248 от ГПК, с която е направено искане за изменение на решението в частта за разноските.

При така установените обстоятелства съдът прави следните правни изводи:

Частната жалба е процесуално допустима, тъй като е подадена от процесуално-легитимирано лице, в изискуемата се законова писмена форма, в предвидения законов срок за обжалване, срещу подлежащ на инстанционен контрол съдебен акт.

Разгледана, като по съществото ч.жалба се явява изцяло неоснователна и недоказана, тъй като в случая, за да остави без уважение подадената молба първоинстанционният съд е приел, че в мотивите на съдебното решение е посочено, че ищецът претендира разноски, които съобразно изхода от спора следва да му се присъдят. Разноски в първоинстанционното производство в полза на ищеца се дължат по общото правило на чл. 78, ал.1 ГПК.

Съгласно съдебната практиката по делата № С-427/16 и С-428/16 на СЕС, настоящият въззивен състав намира, че съдът следва да определи по свое усмотрение размера на възнаграждението, като вземе предвид фактическата и правна сложност на делото, като се отчетат предметът на делото, въведените възражения, наличието на типични спорове, отнасяни до съда, трайната и задължителна практика по правните въпроси, въведени в процеса и всички други обстоятелства, имащи значение за това.

В конкретния случай, първоинстанционният съд правилно е отчетел всички гореописани обстоятелства. Делото не се отличава с голяма фактическа и правна сложност, тъй като по подобни казуси е налице многобройна трайна съдебна практика. Трудът, който адвокатът - пълномощник на ищеца е положил се изразява в запознаване с фактите по делото, изготвяне на искова молба и представяне на писмено становище по делото. Настоящият състав споделя съображенията на РС - Казанлък, че сумата от 400 лв. представлява справедливо адвокатско възнаграждение за извършената от процесуалния представител на ищеца работа. Общата сума на разноските е правилно определена в размер на 450 лева, представляващи сумата от 230,08 евро, от които сумата от 50 лева или 25,56 евро дължимата ДТ, внесена от ищеца и сумата от 400 лева или 204,52 евро, представляваща дължимото от ответника адвокатско възнаграждение.

Предвид гореизложеното Окръжен съд - Стара Загора намира обжалваното определение за правилно, поради което следва да бъде потвърдено.

Водим от горните мотиви и на основание чл.278, ал. 4 от ГПК и чл.271, ал.1 пр.1-во от ГПК Старозагорски окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Определение с № 2537 от 11.11.2025г., постановено по гр.д. № 3297/2024 г. по описа на Районен съд - Казанлък, с което е оставена без уважение молбата на частния жалбоподател „К.“ ООД, гр. С. за изменение на решението, в частта за разноските, като **ПРАВИЛНО** и **ЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____